

дъски за образуване втори етажъ за спане. За освѣтляване и вентилиране на скривалището има добре маскирани отверстия.

Отъ голѣмия тъменъ коридоръ, противоположно на хаета, се влиза въ едно обширно помѣщение, наречено „пищникъ“, понеже въ едната му страна има построени два реда пещи (фурни) въ различна голѣмина: две въ долния и две въ горния редъ. Въ долния редъ фурнитѣ сж голѣми, събиратъ отъ 8—10 до 15—20 хлѣба, а въ фурнитѣ отъ горния редъ се пекатъ баницы, агнета, прасета, пуйки и пр. Надъ тѣзи фурни се издига високъ и много широкъ коминъ, понеже предъ фурнитѣ има издигнато много голѣмо огнище. Коминътъ надъ покрива е доста украсенъ въ горната му частъ. Задъ фурнитѣ има друго помѣщение, въ което е мивникътъ и отдѣлението за отходнитѣ мѣста. Въ противоположната страна на фурниѣ има врата, която води въ едно твърде голѣмо помѣщение, наречено хашово, и отъ него се влиза въ друга една стая наречена „малката стая“, служеща за всѣкидневна. Зиданата печка въ тази стая, както и тая на голѣмата стая, се палятъ отъ хашевото.

Отъ пищника има изходъ съ стълба за слизане въ долния етажъ.

Въ долния етажъ е обширниятъ зимникъ съ обща квадратура около 100—120 м. Въ него се влиза отъ голѣма, здраво направена врата, широка 2-50 м. и съ такава височина. За влизане отвънъ въ мазата се минава презъ едно засводено помѣщение дълго приблизително 4 м. и широко 3 м., наречено „хуния“, което се затваря съ решеточна на квадрати врата. Освенъ това, въ долния етажъ е и яхърътъ, готварницата и помѣщението за пране. Въ нѣкои кѣщи има въ долния етажъ и една стая съ хашево за живѣне зимно време. Тя се намира тъкмо подъ „малката стая“ на горния етажъ. Мазитѣ (зимницитѣ) сж високи около 5—6 м., и забележително е, че гредитѣ по таванитѣ сж отъ цѣли, дълги и много дебели джбови или брѣстови дървета, заковани съ голѣми пирони, завити въ върховетѣ имъ. Подъ тия греди въ срѣдата имъ минава друга още по-дебела, наречена „смокъ“, подъ която сж изправени подпорнитѣ стълбове. Голѣмата дължина и дебелина на тия греди показва, че градивниятъ материалъ е билъ сѣченъ на самото мѣсто.

Въ нѣкои кѣщи има баня, засводена и освѣтлявана отъ свода съ малки кръгли стѣкла, сжщо като турскитѣ хамами. Има сжщо въ нѣкои кѣщи изкопани щерни за събиране дъждовната вода чрезъ олуцитѣ по стрѣхитѣ на кѣшитѣ. Дълбочината на щернитѣ достига до 10—12 м. и широчина около 4 м. съ добре иззидани и добре измазани стени. Освенъ това, въ всѣка кѣща при обширнитѣ дворове, има и голѣми градини за цвѣтя и зеленчукъ. Градинитѣ сж отдѣлени отъ двороветѣ съ низкъкъ зидъ и дървени пармаклѣци. Почти въ всѣка кѣща има голѣми чемшири и цѣли стени покрити съ бръшлянъ. Най-добра уредената градина съ чемшири, зимбюли, лалета и други цвѣтя бѣше тая на Хаджилиолу, сега принадлежеща на Негово Величество Царя.

Покривитѣ на кѣшитѣ сж високи и се продължаватъ вѣнъ отъ стенитѣ на кѣщата, които образуватъ голѣми стрѣхи, подпрѣни съ здрави греди, забити по стенитѣ. По всички прозорци има желѣзни решетки.

Забележителни сж съ своята конструкция и портищата на арбанашиктѣ кѣщи. Въ всѣка кѣща до голѣмата порта има и една малка. Голѣмата порта е двукрилна, широка 3—4 м. и съ сжщата височина. Малката порта е еднокрилна, по-ниска и засводена. Надъ дветѣ порти има общъ широкъ покривъ, съ здраво построенъ таванъ и покритъ съ керемиди. По дветѣ страни на портището по дебелиѣ каменни зидове има по една хирида (ниша), вѣроятно за вардача на кѣщата. Портитѣ